

var 5
Jose FREDENSTJÄRNA

FREDSFACKLAN

1927

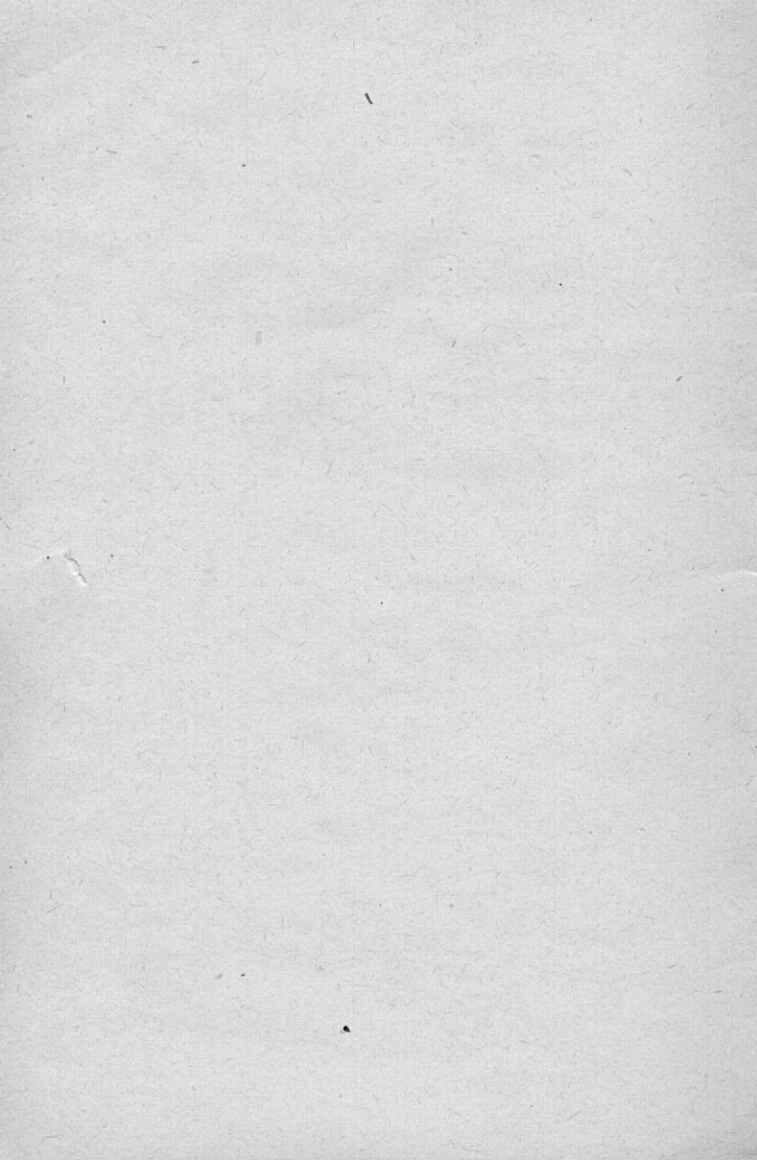

JOSE FREDENSTJÄRNA

FREDSFACKLAN

1. Välkomstsång.

Mel.: „Hemlandstoner” 431. Sabbats-
dag hur skön du är.

Vi nu fira fredens fest,
var välkommen varje gäst
till oss hit från hem och härd,
ifrån livets oro, flärd!

Aftonstjärnan strålar klar,
var välkommen en och var
att här lyssna till var röst,
som oss bringar ljus och tröst.

Fredens budskap här i kväll
ljuda skall i detta tjäll,
bjuda oss till kamp för fred,
innan livets sol gått ned.

Allt, vad här vi skola se,
vittna skall om krigets ve,
vittna om vår framtidslott,
om vi ej vår plikt förstått.

Må då allt få präglas in,
djupt i varje själ och sinn,
så att vi för fred och frid
verka må vår levnadstid.

2. Fredsbön.

Mel.: Psalm. 211.

Himlars Gud vi bedje,
du oss kraft tillstädje,
främja fredens verk
ibland människors släkte.
Hur än kampen räckte,
du oss stöd och stärk
och oss led och väg bered
här för fredens tankar höga,
vilka aktas föga.

Giv oss mod att kämpa,
stridens lågor dämpa,
där de flamma opp,
härja och föröda,
låta hatet glöda,
släcka släktets hopp,
plåna ut allt liv till slut,
göra jorden mörk och öde
med miljoner döde.

Tänd din kärlekslåga,
att vi allting våga
för vårt släktes väl
och vårt offer giva
och här trogne bliva,
rädda mången själ
från den nöd och hemska död
våldstron låter människor lida,
där de kämpa, strida.

Låt oss troget sprida
fredens budskap vida
bland de vilsna folk,
som mot döden vandra
med de arma andra.
Väck en fredens tolk,
låt hans röst oss bringa tröst
och bland alla slakten ljuda,
frid på jorden bjuda!

3. Fredsbön.

Mel. Psalm. 361.

Bevara fridens furste blid
vårt folk och land för krig och strid
för farsot och för hungersnöd,
för krigens kval och offerdöd.

Bevara varje folk och land
från krigens hemska, vilda brand,
från hat och hämnd och brodersmord,
som härjar, skövlar all vår jord.

Tänd här din kärlekslåga varm
i varje hjärta, varje barm,
och stilla stridens larm och brus
och fyll vår själ med frid och ljus!

Låt samförstånd, försoning, fred
bland folken härska och bered
för fredens tankar väg bland oss
och släck de mörka avgrundsbloss!

Låt fredens sköna morgon gry,
då alla dystra skuggor fly
och sist rättfärdighet och rätt
skall råda här bland mänskors ätt.

4. Frid på jorden.

Mel.: Psalm. 400.

Frid på jorden ljöd engång
för sekler sen en änglasång
så himmelskt skön och underbar,
så manande och klangfull, klar.

Frid på jorden sången bjöd,
som här bland silverskyar ljöd,
den natt, då fridens furste blid
till jorden kom med ljus och frid.

Frid på jorden tonat sen
igenom tjugu sekler ren,
var gång till julens högtid kär
vårt släkte samlats åter här.

Frid på jorden ljuda skall,
tills krigens, våldets natt är all
och folken uti fred och ro
och endräkt uppå jorden bo.

Frid på jorden är vårt hopp,
som höja skall vårt släkte opp
och skänka världen frid och ljus
och lycka efter striders brus.

5. Inledningssång.

Mel.: Psalm. 116.

Kring fredens tanke, helig, stor
vi här församlats alla,
och nu må fredens sång i kor
här stark och mäktig skalla,
och tända helig eld
bland tidens våld och våld
och väcka varje själ
till kamp för släktets väl
och fredens framtidsrike.

Till kamp för fredens höga mål
oss bjuder fridens förste,
som kom att tända ljusets bål,
som är och blir den störste.
Han gav oss fridens bud,
med ursprung från vår Gud,
till trogen efterföljd
i tid av mörker höljd,
att ljuset sist må segra.

Han själv gick fridens, fredens väg,
ej grep till svärd och värja,
trots hat och hån för varje steg.
Han sökte själar bärga,
uppfylla varje dag
Guds helga kärlekslag
allt intill korsets död,
led tåligt slag och nöd
och blev en segerfurste.

Må vi då följa i hans spår
och fredens rike främja
och verka troget år från år
för broderskap och sämja,
att krigens hemska brand
ej härja hem och land
och sprida nöd och död
och taga hemmens stöd
och släktet helt förgöra.

Då skall sist fredens morgon gry
med solljus över jorden
och alla mörkrets skuggor fly
från södern och från norden,
och lycka, lugn och frid
skall råda efter strid.
Med jubeltoners ljud
skall släktet lova Gud,
då kärlekswiljan segrat.

6. När?

Mel.: Psalm. 293, 266 o. 202.

När skall julens budskap bliva
här fullbordat bland vår ätt
och all hat och hämnd fördriva
och all våld och oförrätt,
och allt vapenlarm och gny
folken äntligt lära sky?

När skall krigens ve försvinna,
som ett sorgmoln från vår jord?
När skall rätten seger vinna?
När skall sanning bli förspord?
När blir offerkulten slut,
som vårt släkte plånar ut?

När skall fredens tanke finna
genklang här i varje själ
och Guds kärlekslåga brinna
här för släktets sanna väl?
När skall: „Frid på jorden” här
sannas, som Guds vilja är?

7. Samlingssång.

Mel.: Psalm. 423.

Vi samlas här från fjärran när
kring fredens tankar höga
och ädla, men av släktet än
här aktade så föga.

Vi lyssna så med allvar må
till fredens framtidslära,
som släktet sist skall frälsa visst
och fram till seger bära.

Vi gömma må de tankar då
i våra hjärtan alla,
att fredens bud ifrån vår Gud
kring jorden vitt må skalla.

Vi våga tro, att frid skall bo
engång, då natten svunnit,
och mörkret flytt och morgon grytt
och släktet freden funnit.

Vårt hopp det är, som bär oss här
igenom alla skiften.
Vi fasta stå och framåt gå
och verka intill griften.

8. Vi verka.

Mel.: Psalm. 413. „Sjung” 21.

Vi verka för den nya tid,
som seklers andar skådat,
då här rättfärdighet och frid
skall råda, som de bådat.

Vi verka för den nya dag,
då våldets skuggor vika,
och här rättfärdighetens lag
skall värna alla lika.

Vi verka för den nya ätt,
som engång här skall leva
i hägnet av en högre rätt
och upp mot ljuset sträva.

Vi verka för att fridens bud
bland jordens folk må läras,
och kärlekens och fridens Gud
bland alla slakten äras.

Vi verka för det ljusa hopp,
som syns i fjärran hägra,
då alla vilsna vakna opp
och fredens tankar segra.

9. Vad vi vilja.

Mel: A. S. o. Ps. 30. „Sjung”.

Vi vilja befria och frälsa vår värld
från sekternas våldstro och fasor
och rädda de skaror, som äro på färd
mot döden i blodbestänkta trasor.

Vi vilja bekämpa och hindra den brand,
som hotar att folken förgöra,
och allting förinta från strand och till strand
och världen i vanvett förstöra.

Vi vilja bevara och värna den rätt,
som Försynen släktet har givit,
att leva och verka från ätt och ätt,
tills jorden ett fredsrike blivit.

20. 2. 1927.

10. För fredens framtidsrike.

Mel.: F. S. N:s sångbok 27.
„Sjung” 77 o. 93.

För fredens framtidsrike
vi troget verka må,
i varje själ vår like
här se och framåt gå,
att fredens kunskap sprida
med tankar, liv och ord,
att fredens budskap vida
må höras kring vår jord.

För fredens framtidsrike
vår lösen vare då.
I kampen ingen svike,
nej, må vi fasta stå
och fredens budskap föra
i trohet, tills vi få
dess segertoner höra
och fram till målet nå.

11. Kring fredens fana.

Mel.: F. S. N:s Sångbok 14.

Omkring fredens vita fana
här vi samlas må,
väg för nya tider bana
och mot målet gå
kämpande för fred, försoning
ibland jordens folk
och för samförstånd, förskoning
utan svärd och dolk.

Omkring livets helga låga
må vi bilda vakt
och i kampen mycket våga,
på Hans bud ge akt,
verkande i tro och kärlek,
såsom Han det gjort,
lidande här hån och smälek,
ty vårt mål är stort.

Aldrig må vår sak vi svika,
utan fasta stå,
aldrig ifrån vägen vika
förr'n vi målet nå
och till seger freden föra
efter seklers strid,
att ej krigen oss förgöra
störa släktets frid.

Aldrig må vi här förgäta
fredens sköna bud,
aldrig våra offer mäta,
höja klagoljud.
Nej, för broderskap och sämja
må vi verka glatt,
och så fredens rike främja
efter våldets natt.

12. Nu!

Mel.: A. S. o. Ps. 143. el. 178, Törnudds sångb. 152.

Nu, just nu vi måste verka
här för fredens stora mål
och de ädlas skara stärka,
tända ljusets klara bål.

Nu, just nu vi måste väcka
folken kring den vida jord,
alla hatets lågor släcka,
tala här försoningsord.

Nu, just nu vi måste låta
fredens budskap ljuda fritt,
tusen, sinom tusen gråta
över kriget i vår mitt.

Nu, just nu skall något göras
för att hindra krigens brand.
Nu skall lystringsordet höras,
höjas högt i alla land.

13. Varför vi kämpa.

Mel.: I. O. G. S. 57.

Vi kämpa för sanning, för ljus och för rätt,
för fred och försoning bland människors ätt.
Mot krigets och våldets barbariska sed,
vi slutit oss samman i fredshärens led.

Vi kämpa med människokärlekens makt
mot seklernas våldstro, som elände bragt
och död åt miljoner i härjade land,
som offrats i krigens förödande brand.

Vi kämpa i trohet för framtidens folk,
men icke med svärd och med mördande dolk.
För världsfredens seger vi glatt offra allt,
så Fridsfursten själv i sitt ord oss befallt.

14. För freden.

Mel.: A. S. o. Ps.93.

Må vi allt för freden göra,
söka den till seger föra,
giva den vårt verk och stöd,
rädda släktet från den nöd,
varmed kriget hotar alla,
om dess åskor än få skalla.

Må vi villigt offra tiden
för att främja freden, friden
mellan samma mänskoätt
och befordra sanning, rätt
och det godas framgång, seger,
som dock tyngst i vågen väger.

Må för tankar ädla, höga,
ofta aktade så föga
vi vårt väsens bästa glatt
giva som en offerskatt
och i trohet kämpa, bida
om så fordras, något lida.

Må vi ej för hånet vika
och vår ädla gärning svika
och förlora mod och hopp
stanna i vårt vandringslopp
och vår sak förlorad giva
och dess dödsdom själva skriva.

Nej, vi få ej svika, tveka,
ej bli trötta, svaga, veka,
utan hålla trofast ut,
tills vår mödas dag är slut
och oss nya fjärrmål vinka,
klara, milda stjärnor blinka.

15. Mot döden.

Mel.: „Sjung” 269.

Se, hur män i vapenrustning tåga
under krigsmusikens dova ljud
hän mot krigets hemska avgrundslåga,
som har tänts i strid med Kristi bud,
för att offra, där sitt unga liv
ati stridens vapenlarm och vilda kiv,
där det överallt dödas krasst och kallt
och skaror digna i döden.

Snart till krigets valplats fram de hunnit,
där de mötas av gevärens eld,
som besvaras, tills de döden funnit
och fått offra sig för våld och våld
meningslöst i livets unga vår;
deras sista suck ej deras kära når,
Nej, de trampas ned utav nya led
och slagna digna i döden.

Tusen, tusen följa dem i döden,
stupa massvid vid kanoners dân.
Andra digna uti hungersnöden,
medan flygtanks komma fjärranfrån,
ödelägga livet på sin färd,
all kultur och odling här i denna värld.
Och allt liv till slut släcks av giftgas ut,
och folken digna i döden.

16. På krigets valplats.

Mel.: A. S. o. Ps. 313

Se, huru skaror framåt där tåga,
fram mot gevärens mördande eld!
Se, hur de där bland taggtråd rivas,
slitas i stycken våldsamt av våld!

Se, hur miljoner digna i döden
där vid kanoners mullrande dân!
Se, hur de kvida, jämra i nöden,
skoningslöst allt dem ryckes ifrån.

Se, huru febern tär dem och bränner,
hur de förtrampas kallblodigt ner.
Misskund ej någon där för dem känner,
ingen en droppe vatten dem ger.

Se, huru blodet strömmar ur såren,
huru de blekna, lida och be!
Ingen dock torkar brännande tåren,
gömda och glömda livet de ge

Se, huru döden iskall där smyger,
se hur de stelna trots allt sitt mod!
Se huru döden hånande flyger,
sprider sin hemska, giftiga flod!

Se, huru vanvettsmörker omhöljer
tusende själar, drivna dit ut!
Se, huru blodet dödsoffren sköljer!
Giftgasen gör på allting ett slut.

Se, huru folk varandra förgöra,
bränna och härja seklernas verk!
Livet på jorden måste upphöra.
Krigsbarbariet gjort detta, märk!

17. O, vaknen upp!

O, vaknen jordens skilda släkten alla
från svunna seklers vålds- och vapentro,
att hatets störtflod ej må översvalla
och härja allt och störa släktets ro;
att brödrafejder ej må längre rasa
och sprida jämmer, sorg och död och fasa
och sänka världen ned i barbari
och splittra, störa själars harmoni!

O, vaknen upp! Må våldets fjättrar falla
och krigens dyrkan svinna från vår jord!
Må krigsfanfarer icke längre skalla
och elda, hetsa krigets offerhjord,
och driva den till kamp i bittra strider,
där varje offer utesägligt lider,
och livet flyr i tidig ungdomsvår,
då offerskaran emot döden går.

O, vaknen upp, att jordens folk upplysa
om krigens vanvett, om att krig är mord,
och låten sanningsljuset högre lysa,
och frukten ej för hotets, hatets ord!
Nej, högt må sanningsorden evigt ljuda
och folk till kamp för högre syften bjuda,
till kamp för fredens höga framtidsmål,
att sist må släckas hatets, krigets bål!

O, vaknen upp, att kärlekslågan tända
i varje hem, i varje mänskobröst,
att barbariets natt må gå till ända
och kvalda själar finna frid och tröst;
att broderskapets ädla tankar segra,
åt krigets gud de offertjänsten vägra,
men verka här för släktets sällhet, väl
och sprida sol i varje mänskösjal.

O, vaknen upp! Er Fridens furste kallar
till helig kamp i mänskokärleks makt,
till storms mot sekelgamla fördomsvallar,
att omkring freden bilda trogen vakt.
Så låten kärleks helga lågan brinna,
då skall sist våldets dystra natt försvinna
och fredens sköna, ljusa morgon gry
och alla dunklets mörka skuggor fly.

*

O, vaknen upp att leva såsom bröder
på samma jord i endräkt — icke strid!
Er Faders kärlek än, som fordom, glöder
för mänskors lycka, släktets sanna frid.
Så lyder fridens budskap, som jag bringar
till jorden, dit jag mig från höjden svingar.
Så lyder Kristi stora kärleksbud —
kring hela jorden höras må dess ljud!

18. Ej våldet och vapnen.

Mel.: A. S. o. Ps. 26.

Ej våldet och vapnen oss frälsa förmå,
hur än vi på dem oss förlita.
Och aldrig vi trygghet och fred kunna få,
hur än vi må släpa och slita
,:, och tryckande krigsbördor bära.

Ej våldet och vapnen ha givit oss hopp
och ro, trots de offer vi givit,
och aldrig de värnat de väpnades tropp;
med blod deras dödsdom de skrivit
,:, och lagt dem på krigsgudens altar.

Ej våldet och vapnen ha givit oss stöd
i farans och motgångens tider.
De störtat vårt släkte i armod och nöd
och fört det till blodiga strider,
,:, och brödet från barnen borttagit.

Ej våldet och vapnen förläna oss fred
och värna vårt hem och vår lycka.
De meja blott tusende krigsoffer ned
och stöden från hemmen borttrycka
,:, och härja de älskade bygder.

Ej våldet och vapnen ha räddat vår värld
från krigens förödande lågor.
Trots sekler, som svunnit, är släktet på färd
att dränkas i blodröda vågor
,:, och utrotas från hela jorden.

19. Det gäller.

Mel.: „Det gäller” av I. G.

Det gäller att verka för fred och frid
bland blödande människors släkte,
att göra en ände på blodig strid,
som jorden med döda betäckte.
Det gäller att rädda vår arma värld
från krigsbrandens flammande lågor,
att hindra förblindade skarors färd
att ändas i blodröda vågor.

Det gäller att låta de vises ord
och fredens förkunnelse ljuda
med väckande kraft kring den vida jord,
att mänskorna sanningen bjuda.
Det gäller att sprida upplysning fritt
om fredens frälsande fråga,
att sanningens strålar må lysa vitt —
för freden vi allt måste våga.

Det gäller att värmande kärleksljus
bland sorgmoln i själarna sprida,
att stilla de svallande känslors brus
och läka de såren, som svida.
Det gäller att skapa en vilja god,
en ande, som folken förenar
i broderlig endräkt och ädelt mod,
som världsfreden seger förlänar.

19. 11. 1926.

20. Ej må vi låta.

Mel.: F. S. N:s S. 13. 2. f. 2. s. r.

Ej må vi låta av hånet oss hejda
här i vår höga och heliga kamp.
Vi äro frie, av guld det ej lejda,
följa ej stridslystnas dånande tramp.

Ej må vi låta oss avunden hämma,
ej heller svekets försåtliga röst.
Högre, blott högre må sången vi stämma,
låta den ljuda ur hänförda bröst!

Ej må svika idéernas fana,
fredens symboliska snövittra färg.
Väg vi mot ljusare tider må bana,
väg genom våldstankens urgamla berg!

21. Aldrig vi svike!

Vänner och fränder, aldrig vi svike
vår kärvordna tanke om framgång och fred,
aldrig från törnströdda vägen vi vike,
här, innan dalande solen gått ned.

Ansvarets bördor oss tynga och trycka,
idén oss förpliktar att än hålla ut
kämpande trofast för mänskornas lycka,
och rädda dem alla från krigen till slut.

Våldstanken ännu är mäktig i världen,
ty här man ej aktar på sanning och rätt.
Mödosam blir för oss fredsvänner färden,
ty segern den vinnes ej alltid så lätt.

Offer och möda den kräver av alla
och uthållig kärlek och osviklig tro.
Eviga makter oss mana och kalla
att verka för rättvisa, världsfred och ro.

Må vi då giva vårt livsväsens bästa
för främjan av varaktig fred på vår jord,
givande ut oss för lidande nästa,
och verkande troget med handling och ord!

22. Trots allt.

Mel.: „Sjung” 104 el. A. S. o. Ps. 143.

Vilket motstånd än vi röna
må i kampen för vår sak
med dess syften ädla, sköna,
må vi gå med ryggen rak.

Hur man än vårt verk förkättrar
och förringar varje stund,
slås vi ej i slavens fjättrar,
ty vi stå på säker grund.

Hur än hånets pilar susa
omkring oss i kampens tid
och de hätska känslor brusa,
hejdas kampen ej därvid.

Hur än hatets lågor flamma
giftbemängda kring vår här
och de lystna skaror glamma,
färden för oss framåt bär.

Hur än törnen strös på vägen,
som vi måste vandra fram,
gå vi fram de tunga stegen,
bringa ej vår sak på skam.

Hur än hesa skrattet klingar
och beröva vill vårt mod,
det ur jämvikt ej oss bringar,
ty vår sak är helig, god.

Nej, trots allt vi framåt tåga
mot vårt mål i sanningsskrud
och i kampen mycket våga,
följa högre makters bud.

23. Ungdom, svik ej!

Mel.: „Sjung” 104.

Ungdom, svik ej trohetseden
mot en stor och helig sak!
Stig ej ut från frändeleden,
nej, gå framåt, fri och rak!

Böj dig ej för guldets gudar,
ej för mänskohånets skrän,
ej för glans och granna skrudar,
ej för falska frasers sken.

Böj dig ej för maktens låtar,
ej för orättfärdigt våld!
Följ ej mängdens breda stråtar,
låt din frihet ej bli såld!

Sök ej mänskogunst och ära,
den så snart förloras kan!
Sök att tyst din börda bära,
var du fast och fri och sann!

Sök ej guld, där slagg du finner,
inre tomhet utan djup,
strå, som snart till aska brinner!
Gå du upp för branta stup!

Ungdom, svik ej trohetsfärgen,
svik ej fredens sköna mål!
Gå du genom hinderbergen
med en vilja fast som stål!

24. Medan dagen varar.

Mel.: „Sjung” 37.

Ären fly och dagarna de svinna
och timmarna så hastigt här förgå.
Om livets snabba flykt de mänskan minna
och om den tid vi aldrig återfå.

På tiden må vi troget taga vara
och bruka rätt här varje dag och stund
och aldrig själviskt våra krafter spara,
men bygga livet på en högre grund.

Må för allt ädelt, sant och gott vi verka
i trohet under livets korta lopp
och alla gudaborna krafter stärka
och väcka segertro och framtidshopp.

Må fredens tankar vi till seger föra
i enlighet med Livets högsta bud
och allt för släktets väl och räddning göra
och mer än människor lyda fridens Gud.

25. Aldrig mer!

Mel.: F. S. N:s Sångbok 20.

Aldrig mer må krigens låga
tändas på vår jord,
aldrig mer må härar tåga
ut till strid i nord.
Aldrig mer må krigens vanvett
gripa jordens folk,
aldrig mer må mänskoblodet
färga svärd och dolk!

Aldrig mer må krigen härja
hem och fosterbygd.
Aldrig mer må dödens färja
gå i kulors skygd.
Aldrig mer må länder, riken
ödeläggas här,
aldrig seklers verk förstöras,
fädrens arv det är.

Aldrig mer må folken giva
krigen understöd,
aldrig mer dess slavar bliva,
taga barnens bröd.
Aldrig mer må i miljoner
mänikor offras få,
aldrig folkens bästa krafter
blint i döden gå.

26. Önskan.

Mel.: bl. a. A. S. o. Ps. 264.

I nordanlandets fagra bygd
må fred och lycka råda,
ibland det folk i furors skygd
sin framtidsdag får skåda.

Må livet ljusna mer och mer
för nordanlandets släkte
och himlaströmmar gjutas ner
bland dem, som folket väckte.

Må fredens ädla framtidssådd
här rika frukter bära
och fredens gärning bli förstådd
och folket lugn beskära.

Må aldrig stridens larm och gny
i Finlands bygder höras.
Må fredens framtids morgon gry
och aldrig lugnet störas.

27. Avslutningssång.

Mel.: „Sjung” 303.

Du kärlekens och fridens Gud,
lär oss att följa fridens bud
och skydda oss för krig och strid!
Giv oss din frid! Giv oss din frid!

Välsigna alla jordens folk,
lär dem att följa fridens tolk
och främja fredens verk alltid!
Giv folken fred! Giv folken frid!

Förena alla släkten här
i samförstånd och dem beskär
allbroderskapets ande blid!
Giv världen fred! Giv världen frid!

28. Vårt hopp.

Mel.: A. S. o. Ps. 90.

Engång våldets natt skall vika,
fredens sköna morgon gry,
blott vi fredens mål ej svika
och ej mödor, offer sky,
utan verka varje dag
för en högre kärlekslag.

Engång krigens ve skall svinna,
deras nöd och hemska kval,
kärleks helga lågan brinna,
samla själar utan tal
omkring fredens höga mål,
omkring ljusets klara bål.

Engång fredens rike segrar
över våld och vapentro,
då det mer ej fjärran hägrar,
men skall skänka släktet ro,
bära det till högre höjd,
skänka lugn och frid och fröjd.

Engång här i fred och sämja
folken skola leva få,
höga, ädla syften främja
och på fredens stigar gå,
leva såsom bröder här,
såsom fredens furste lär.

Engång fredens sång skall klinga
över hela jordens rund,
alla släkten budskap bringa
om en högre sällhetsgrund.
Krigens våld och barbari
skall då vara sist förbi.

29. Fredsängeln.

Mel.: A. S. o. Ps.

Solo: Jag en ängel är från höjden,
sänd från ljusets sköna värld
för att bringa friden, fröjden
till vart hem och varje härd.

K ö r: Frid på jorden, frid på jorden
mellan alla folk och släkten!
Frid på jorden, frid på jorden
bjuder Fridens furste än.

S o l o: Jag är sänd att högt förkunna
fredens budskap, fjärran när,
vilket ren i tider svunna
mången gång har ljudit här.
Frid på jorden, frid på jorden o. s. v.

Jag är sänd att freden främja.
Fredens palm uti min hand
en symbol för frid och sämja
höjas skall i alla land.
Frid på jorden, frid på jorden o. s. v.

Jag är sänd att kärlek gjuta
djupt i mänskohjärtan in,
trogna själar sammansluta,
tända eld i varje sinn.
Frid på jorden, frid på jorden o. s. v.

Fridens furste så mig bjuder.
Kärleksviljan är min lag.
Fredens morgonsång ren ljuder,
siar om dess segerdag.

K ö r: Frid på jorden, frid på jorden
mellan alla folk och släkten!
Frid på jorden, frid på jorden
bjuder Fridens furste än.

(Kan också användas som tablå.)

30. Längtan.

Jag ville på jorden få vara
en världsfredens ängel och gå
de lidandes sorg att förklara,
att livsvägen ljusglans må få.

Jag ville från sorg och från fejder
försöka att frälsa vår värld,
att släktet mot solljusa nejder,
må styra sin framtida färd.

Jag ville all nöd och all smärta
få lindra bland människors ätt
och hugna vart blödande hjärta
och göra var börda så lätt.

Jag ville till alla, som lida
med värmande kärlek gå in
och läka de såren, som svida
och tära på kvalfyllda sinn'.

Jag ville på mänskornas vägar
ock kärlekens blomster strö ut
och solljus på härjade tegar
och göra på ofriden slut.

(Kan användas som sångfablå.)

31. Fredsfacklan.

Fredsfackla, lys och brinn
djupt uti mänskors sinn,
tänd där din helga glöd
värm i all sorg och nöd!

Fredsfackla, lys och led,
vägen för fred bered,
lys oss, du klara bål,
lys oss till fredens mål!

Fredsfackla samla här
själar kring det som är
ädelt och skönt och stort,
villigt av kärlek gjort!

Fredsfackla, gnistor tänd,
strålar i själar sänd,
strålar kring bygd och strand,
strålar i varje land!

Fredsfackla, tänd för fred,
lys du för nya led
främjande fred på jord
enligt Hans kärleksord!

Fredsfackla, slockna ej,
då vi gå bort, ack nej,
brinn du, tills natten flyr,
fredsrikets morgon gryr!

.....

INNEHÅLL:

	N:r.
Välkomstsång	1
Fredsbön	2
Fredsbön	3
Frid på jorden	4
Inledningssång	5
När?	6
Samlingssång	7
Vi verka	8
Vad vi vilja	9
För fredens framtidsrike	10
Kring fredens fana	11
Nu!	12
Varför vi kämpa	13
För freden	14
Mot döden	15
På krigets valplats	16
O, vaknen upp!	17
Ej våldet och vapnen	18
Det gäller	19
Ej må vi låta	20
Aldrig vi svike!	21
Trots allt	22
Ungdom, svik ej!	23
Medan dagen varar	24
Aldrig mer	25
Önskan	26
Avslutningssång	27
Vårt hopp	28
Fredsängeln	29
Längtan	30
Fredsflaggan	31

A.-B. Frams boktryckeri,
Wasa — 1927.

Pris: 5 mk.

